

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžf/68/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014201008
Dátum vydania rozhodnutia: 14.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: W4, s.r.o., so sídlom Kopčianska č. 63, 851 01 Bratislava, IČO: 44 015 232, zast.: OLEXOVA VASILISIN s.r.o., advokátske spoločensvo so sídlom Dunajská č. 18, 811 08 Bratislava, proti žalovanému: Daňový úrad Bratislava, so sídlom Ševčenkova č. 32, 850 00 Bratislava, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/124/2014-70 zo dňa 19. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/124/2014-70 zo dňa 19. marca 2015 v časti nepriznania práva na náhradu trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave z dôvodu podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil konanie vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného zo dňa 15.04.2014 (dodatočnému výmeru o vyrubení dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2008), nakoľko žalobca podaním označeným ako Späťvzatie návrhu vo veci (č.l. 62) a doručeným krajského súdu dňa 03.03.2015 oznámil, že berie svoju žalobu v celom rozsahu späť.

2. Súčasne požiadal krajský súd, aby o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 O.s.p., pretože dôvodom na späťvzatie bolo práve správanie žalovaného.

K uvedenému správaniu žalovaného žalobca uviedol, že dňa 27.08.2014 Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením v inom konaní (vec vedená pod sp.zn. 2S 122/14) o jeho návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy tak, že uložil žalovanému povinnosť rozhodnúť o odvolaní žalobcu zo dňa 07.05.2014 proti v tomto konaní napadnutom dodatočnému výmeru Daňového úradu Bratislava alebo postúpiť toto odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu orgánu do 30. dní od právoplatnosti uznesenia.

3. Proti rozsudku v časti trov konania podal žalobca odvolanie z 02.04.2015, pričom v ňom vyčíslil náhradu trov konania v sume 518,77 €.

Súčasne navrhol, aby prvostupňový súd autoremedúrou alebo odvolací súd napadnuté rozhodnutie v časti trov zmenil tak, že trovy sa žalobcovi priznávajú v rozsahu podľa tohto podania.

II.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. ako aj § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Správny súdny poriadok) preskúmal uznesenie krajského súdu v časti napadnutej v odvolaní spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, odvolanie žalobcu je dôvodné a je nutné uznesenie krajského súdu v napadnutej časti zrušiť v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., nakoľko súd prvého stupňa nesprávne náhradu trov konania právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

5. V prejednávanej veci je nepochybné, že krajský súd zastavil konania vo veci na základe podnetu žalobcu, ktorý spočíval v dosiahnutí cieľu sledovaného žalobcom v prejednávanej veci (zrušenie odmietnutia konať o podanom daňovom odvolaní) v inom súdnom konaní.

Tým má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že žalobca bol v inom konaní (žalobcom opísaná vec vedená pod sp.zn. 2S 122/14 na Krajskom súde v Bratislave - č.l. 64) úspešný.

6. Osobitnou povinnosťou krajského súdu ako prvostupňového správneho súdu je aj v zmysle § 250h ods. 2 záver vety O.s.p. rozhodnúť o náhrade trov konania, pokiaľ žalovanému medzitým vznikli. Táto povinnosť však nie je predmetom odvolacieho konania.

Naopak, predmetom odvolacieho konania je nárok na náhradu trov konania uplatňovaný žalobcom z titulu zavineného zastavenia konania, t.j. na základe úpravy, ktorá absentuje nielen v § 250h, § 250d ale v celej Piatej časti O.s.p. ale naopak je jasne upravená v Tretej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 250h ods. 2 O.s.p. v znení relevantnom pre prejednanú vec platí, že až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

7. O tejto náhrade krajský súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. s použitím ust. § 246c O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené.

Možnosť aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. krajský súd nezobral do úvahy a ani sa nezaoberal odôvodnením, prečo tak nekonal. Pritom má Najvyšší súd Slovenskej republiky z pripojeného uznesenia (opätovne č.l. 64) preukázané, že žalobca svoje späťvzatie žaloby dostatočne odôvodňoval, že jeho žaloba bola podaná dôvodne a správanie žalovaného, ktoré spočívalo v odmietnutí konať o zaslanom odvolaní, bolo krajským súdom v inom súdnom konaní vyhodnotené ako nečinnosť orgánu verejnej správy v rozpore s jeho zákonnou povinnosťou.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v citovanom znení platí, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené odvolanie žalobcu uznal za dôvodné, keďže zistil, že napadnuté uznesenie krajského súdu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia nároku žalobcu, pričom nebol dostatočne zistený skutkový stav.

Samotná skutočnosť, že krajský súd si dostatočne neobjasnil osud písomného podania žalobcu, ktoré malo byť doručené na krajský súd dňa 08.04.2015 (č.l. 74 a 75), nemá vplyv na rozhodovanie odvolacieho súdu. Avšak bude úlohou krajského súdu objasniť v ďalšom konaní tieto skutkovo sporné skutočnosti.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v citovanom znení súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

8. Právo na náhradu trov odvolacieho konania je povinný určiť v zmysle § 224 ods. 3 O.s.p. prvostupňový súd.

Podľa § 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v citovanom znení platí, že ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.